

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 52. Aloysii Priuli Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](#)

Sæc. XVIII. cros insuper proventus suos religiose ac
A. C. 1720. prudenter distribuebat, maximam illo-
rum partem in usus Sacros impendens:
Erexit in Sarzanensi Ecclesia Ca-
thedrali suis sumptibus magnificis
prorsus Sacellum, cuius mænia el-
gantissimo marmore, optimorumque
artificum picturis nitide ac munifice-
tissime exornari curavit, in eoque In-
nocentii XII. & Clementis XI. marmo-
rea Mausolea, ne beneficiorum ab utro-
que Pontifice acceptorum memoria
aboleretur, affabre exsculpta, & Roma
suo ære advecta disposuit. Tandem
molestissimo morbo correptus, incas-
sum adhibitis Medicorum remedijs Ro-
mæ die decima nona Novembris facili-
rite munitas, piisque meditationibus
defixus vivere desit, annosque natus se-
ptuaginta quinque, tumulatus est in Ec-
clesia S. Petri ad Vincula. Scripta re-
liquerat Casonius nonnulla opuscula
tanta eruditione referta, ut prælio di-
gnissima ab omnibus censeantur.

§. LII.

Aloysii Priuli Cardinalis extrema.

Casonii Cardinalis obitum præce-
rat funesta mors Aloysii Priuli pa-
tria Veneti. Hic ex optimis ac Pa-
triciis Genitoribus, in lucem editus
quam

quam maturime scientiis illis, quibus Sæc. XVIII.
puerilis ætas ad humaniora efforma- A.C. 1720.
tur, imbutus, Clericale institutum am-
plicti decrevit. In id ergo more, &
vitam instituens, Philosophicis, aliis-
que ad firmius ætatis robur reservatis
disciplinis operam navavit: Paulopost
pinquibus Abbatii S. Zeni & S. Eu-
phemiæ ditatus, fundamentis adeo
dextre positis, ad Theologiam & Ju-
risprudentiam sese applicuit, & Docto-
ratus Laurea honoratus, a Veneto
Senatu inter quatuor cives Pontifici
nominandos recensitus est, quos inter
solus a Pontifice Rotæ Romanæ Au-
ditor felicebatur: Tum vero ad meri-
torum incrementa, & amplioris digni-
tatis spem sibi aditum aperiebat, for-
tunæ tamen invidia factum, ut quam-
vis diu, maximaque cum laude diffi-
cili hoc Magistratu functus esset, ac
speciale existimationis pretium tulisset,
nihilominus promeritum Romanæ Pur-
puræ præmium ab aliis Præsulibus
ætate meritisque inferioribus imo ab
ipso suo Nepote Petro Priulo viginti
annis minore sibi præripi miraretur,
quintamen inde turbatus, æmulationi
aut invidiæ locum daret: Tandem vero
ipsa meritorum copia Senatum Vene-
tum stimulante, Aloysius cum jam se-
xagesimum secundum ætatis annum

U u 5

expleſ-

Sæc. XVII. explesset, sacro Purpuratorum Colle.
A. C. 1720. gio adscriptus, ac quinque Congre-
gationibus accensitus est, in quibus
officiis singularem prudentiam, inde-
fessum laborem, raramque morum in-
tegritatem exhibuit, temporum sub-
seciva non otio trivit, aut inertia, sed
in Ecclesiæ utilitatem impendit, &
sicut omnem ætatem in literis duxit,
ita senectutem haustamque eruditionem.
Sedis Apostolicæ obsequio sacravit.
Eodem autem hoc anno, quo sacri
Collegii Camerarius nominabatur, die
decima tertia Martii septuagenarius
Romæ decessit, sepultus in Ecclesia
S. Marci prope tumulum Avunculi sui
Cardinalis Petri Basadonæ, cui Alve-
sius dignitate ac virtute haud impa-
erat.

§. LIII.

*Inanes conatus de concilianda Lutheri
& Calvinii secta.*

Dieff. dissert. *Vix Lutherus obstetricante invidia at-*
Hist. Iren. *que arrogantia suam sectam in lu-*
pag. 78. *cem produxerat, cum illico horrendæ*
dissensionum hydræ & multiplicium
sectarum monstra universam inficerent
Germaniam; Carolostadius enim, qui
Lutherò haud inferiore dogmata nova
condendi, & antiqua eliminandi au-
thorit.